

ضریب نفوذ اینترنت در کشور فقط ۴ درصد

معاون آموزش، پژوهش و امور بین الملل وزارت ارتباطات و ارتباطات در دولت نهم، ضمن اعلام آماری از وضعیت اینترنت کشور این شرایط را برای اعتلای جایگاه کشور نامناسب خواند.

به گزارش مهر، دکتر محماد پور در مورد ضریب نفوذ اینترنت کشور گفت: «ضریب نفوذ حدود ۴ درصد است ولی آماری که از سوی مراجع رسمی اعلام می شود، حدود ۳۴ درصد است که آن آمار مربوط به تمام انواع ارتباط است و عمدتاً کاربران دیال آپ را شامل می شود. ولی با توجه به این که در دنیا اینترنت را بر اساس کمینه ۵۱۲ کیلوبیت می سنجند، این آمار واقعی نیست و تنها ۴ درصد از جمعیت کشور از اینترنت پرسرعت بهره مند هستند.»

وی در ادامه افزود: «رتبه ما در دنیا از دیدگاه وضعیت اینترنت ۱۸۴ است و در منطقه نیز پانزدهم هستیم، یعنی از کشورهای کوچک عربی نیز عقب تریم. متوسط سرعت ما حدود تنها ۴۸۰ کیلوبیت در ثانیه است و این در حالی است که کره جنوبی متوسط سرعت ۲۱ مگابیت در ثانیه را برای شهروندان تامین کرده است.»

محماد پور همچنین گفت: «در سال ۲۰۰۸ در ۲۱ کشور ۵۰ درصد خانه ها به اینترنت پرسرعت متصل بودند. در آماری که شرکت فناوری اطلاعات ارایه داد، گفته شده بود سال گذشته ۳۹ درصد خانه های کشور به اینترنت متصل هستند ولی این آمار مربوط به ارتباط دیال آپ است و نه اینترنت واقعی. شاخص رتبه آی سی تی ما در دنیا ۹۲ است که البته اینترنت تنها یکی از شاخصه های اندازه گیری این رتبه است.»

وی گفت: «در برنامه چهارم توسعه که چند ماه آینده به پایان می رسد، بخش دولتی به ۲۱ درصد و بخش دولتی به ۲۹ درصد تعهدات خود برای ارایه پورت های اینترنت پرسرعت عمل کرده اند که این نیز دلایل مختلفی دارد، از جمله مهیا نبودن مشوق ها و انگیزه ها برای حرکت بخش خصوصی.»

وی افزود: «در سال ۸۴ میزان نقش فناوری اطلاعات و ارتباطات در GDP کشور زیر یک درصد بود و این در حالی بود که در همان سال متوسط این سرمایه گذاری در سایر نقاط دنیا ۷ درصد بود، پس ما نباید توقع داشته باشیم که درآمد ما بدون سرمایه گذاری مناسب محقق شود.»

او در پایان تنها راه احقاق شعار دولت الکترونیک را اهتمام همه جانبه برای عمل به آن و اولین گام را نیز داشتن دسترسی مناسب به پهنای باند مناسب دانست.

اینترنت جان تولد مبارک

سعید نوری آزاد

۴۰ سالگی در فرهنگ ما جایگاه خاصی در شکل گیری هویت اجتماعی افراد دارد و به نوعی ۴۰ سالگی را می توان آغاز مرحله جدید زندگی و نمودی از چگونگی تفکیک مراحل گذشته زندگی افراد دانست. هفته گذشته، یکی از آشناهای ما ۴۰ ساله شد. ۱۲۹ کتبر، اینترنت به ۴۰ سالگی رسید. تولد اینترنت در یک شب بارانی و امثال آن اتفاق نیفتاده، بلکه در یکی از پیشرفته ترین لابراتورهای الکترونیک و فیزیک طول تاریخ، با نقش بستن کلمه L و O روی یک صفحه

روزها اسم دیگری داشت. کسانی که در خلق اینترنت نقش داشتند، حتی در رنگین ترین خواب ها هم نمی توانستند چیزی مثل یوتیوب را تصور کنند. این پروژه، آن روزها آرپانت نام داشت و حداقل تا ۵ سال بعد که آرپانت (موسسه تحقیقات پیشرفته شبکه آمریکا) نام اینترنت را برای آن برگزید، کسی اینترنت را به این نام نمی شناخت یا بهتر بگویم اصلاً کسی اینترنت را نمی شناخت.

گذشته از اینکه در کشورهایی مانند کشور ما، متأسفانه بسیاری تفاوت اینترنت و ایمیل را نمی دانند،

عکس: prettycakesbymeg.com

حدود ۲۰ سال پیش، خلاقیت فردی به نام تیم برنزیلی، تحول بزرگی را در دنیای اینترنت موجب شد. شاید او چیزی مانند ایمیل را در خواب دیده بود و توانست این رویا را به واقعیت تبدیل کند. او در واقع HTTP را پایه گذاشت و متن ساده را به ابر متن یا همان Text Hyper تبدیل کرد که با آن ارجاع از صفحه ای به صفحه دیگر ممکن شد. این پروتکل خدمتی به نام وب را به دنیا عرضه کرد که پرکاربردترین سرویس اینترنت است؛ یعنی همان www. بعد از آن اولین نامه الکترونیکی در سال ۱۹۷۱ ارسال شد که ماهیتی آزمایشی داشت. تا مدت ها کسی پست الکترونیکی

نمایشگر، اینترنت متولد شد. این کلمه قرار بود LOGIN باشد که بعد از ارسال این کاراکتر، ارتباط قطع شد و این طفل به نوعی از همان اول ناقص به دنیا آمد و احتمالاً آن نقص، در عضو که امروز نزد ماست متجلی شده، چراکه خیلی پدیده های دیگر از این نقایص و مشکلات به دور هستند.

۲۹ اکتبر سال ۱۹۶۹ آن ۲ حرف در صفحه کلید یک رایانه در دانشگاه کالیفرنیا توسط Klein rock تایپ و ۵۰۵ کیلومتر دورتر، در دانشگاه UCLA لس آنجلس، روی صفحه نمایش رایانه ظاهر شد که این اولین ارتباط اینترنتی به حساب آمد. این ارتباط آن

نداشت و کسی هم نمی دانست ایمیل یعنی چه. اینترنت داستانی طولانی و پیچیده دارد که برای آن می توان کتاب ها نوشت. اما همین بس که هیچ یک از دستاوردهای بشر نتوانسته مانند این پدیده مرزهای فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی را بشکند. اینترنت را نهادهای نظامی آمریکا خلق کردند و امروزه هم همان ها آن را اداره می کنند که البته این کار توسط دانشگاه های بزرگ آمریکا انجام می شود و قسمت های مالکیتی را نیز آی کان (ICANN) تحت نظارت دارد که با وجود شعارهای استقلال و بی طرفی، زیر سایه آمریکا فعالیت می کند. اینترنت به طور کلی به شبکه ای گفته می شود که بر پایه پروتکل TCP/IP بنا نهاده شده باشد. اما امروزه اینترنت یک اسم خام شده است و آن را به عنوان شبکه بین شبکه ها یاد می کنند که ارتباطات سراسر کره زمین را فراهم می آورد.

تجارت و بسیاری موارد دیگر، موضوعاتی بود که در اینترنت به صورت جدی مطرح شد و به آن شکلی سرمایه ای داد که تجارت اینترنتی محصول آن حرکت است. شناسایی هویت نیز در اینترنت بر اساس ۲ چیز انجام می شود؛ یکی نام دامنه و دیگری آی پی. البته این دو وابسته به یکدیگر هستند و توجه داشته باشید که شناسه شما در اینترنت یک آی پی است. آی پی نسخه های متفاوتی دارد که اکنون نسخه ۴ و ۶ با هم در حال استفاده است. نسخه چهارم تعداد محدودی آی پی را پشتیبانی می کرد که این آی پی ها دیگر قابل استفاده نیستند و برای زندگی بشر ناقص است. آی پی نگارش ۶ به اندازه عدد آگادرو آی پی دارد که این یعنی همه چیز می تواند آی پی معتبر داشته باشد.

ضریب نفوذ اینترنت در کشورها امروزه بین ۲ تا ۹۸ درصد متفاوت است و کره جنوبی بیشترین ضریب نفوذ اینترنت را دارد. پهنای باند اینترنت از کیلوبیت آن روزها به ۲ گیگابایت این روزها تبدیل شده و تمام بار اینترنت نیز بر دوش کابل های ترانس دریای شمال است.

در هر حال اینترنت زندگی ماشینی را رنگ و بوی دیگری داد و مفاهیم جدید را برای انسانها پایه گذاشت. با اینترنت به هر آنچه لازم است می توان دست یافت و اصولاً مانند رودخانه ای است که در آن می توان به سادگی ماهیگیری کرد، اما از طرفی باید مراقب باشیم که در این رودخانه غرق نشویم.

جشن اوبونتو در ایران برگزار می شود

عکس: kide-look.org

یکی از ویژگی های خوب یک سیستم عامل آزاد، این است که وقتی منتشر می شود، همواره عده ای هستند که برای انتشار آن جشن بگیرند و به سهم خود برنامه نویسان آزاداندیشی که آن را توسعه داده اند پشتیبانی کنند.

اوبونتو ۹/۱۰ (که در صفحه لینوکس شرح آن را کامل نوشته ایم) منتشر شده است. به همین مناسبت کاربران ایرانی اوبونتو در جشن / گردهمایی می خواهند علاوه بر اشتراک دانسته های خود و نصب این سیستم عامل جدید در کنار یکدیگر، پشتیبانی خود را از جنبش منبع باز و نرم افزارهای آزاد نیز اعلام کنند.

اگر شما هنوز اوبونتو جدید را دریافت نکرده اید، کافی است تا روز جشن صبر کنید و با کیس یا لپ تاپ خود به این گردهمایی بروید. تا آنجایی که متوجه شده ایم، قرار است چند پروژه منبع باز فارسی نیز در این گردهمایی معرفی شود.

پنجشنبه ۲۱ آبان، از ساعت ۱۴ الی ۱۴، به خیابان شریعی، بالاتر از چهارراه شهید قدوسی (قصر)، روی روی خیابان هویزه، تالار همایش های شهید قندی بروید و با منبع باز دوستان آشنا شوید.